

Punjab Financial Corporation Employees Welfare 1
Association, Chandigarh and another v. Punjab
Financial Corporation and others (S.S. Saron, J.)

ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਐਸ. ਐਸ. ਸਾਰੋ ਜੇ. ਜੇ

ਪੰਜਾਬ ਫਾਈਨੈਂਸੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੰਪਲਾਈਜ਼
ਵੈਲਫੇਅਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ
ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, — ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ
ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2002 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 9500

14 ਅਗਸਤ, 2003

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - Art. 226— ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1951 — ਐੱਸ.9. 23 ਅਤੇ 39— ਪੰਜਾਬ ਫਾਈਨੈਂਸੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਸਟਾਫ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1961 — ਰਜਿ. 65, 66 ਅਤੇ 92— ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ/ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ/ਘੱਟ ਕਰਨਾ— ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ — ਆਯੋਜਿਤ, ਹਾਂ-ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ-ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ S.39(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੀਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ- ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ-ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬੋਰਡ-ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 39(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗ ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ-ਵਿਧਾਨਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਐਕਟ ਦੇ - ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਪਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਹਨ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੀਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39(1) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ ਭੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇਣ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਿਗਮ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ, ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39(2-ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹਕਾਰੀ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੀਤੀ ਜਾਂ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 27)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39(1) ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਲਘੂ ਉਦਯੋਗ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸਲਾਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 10 ਮਈ, 2002 ਦੇ ਆਪਣੇ ਡੈਮੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਮਾਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਅਰਥਾਤ ਡੈਮੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 10 ਮਈ, 2002, ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 22 ਮਈ, 2002 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਮਿਤੀ 29 ਮਈ, 2002 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।

(ਪਰਾ 27)

2002 ਦੇ CWP 9500 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਕਜ ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ।

2001 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 10743 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਟੀ.ਪੀ.ਐੱਸ. ਮਾਨ।

ਸਲਿਲ ਸਾਗਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਸੀਐਮ ਮੁੰਜਾਲ, ਐਡੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਨਿਰਣਾ

5.5. ਸਰੋਂ, ਜੇ

(1) ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 9500 ਆਫ਼ 2002 ਅਤੇ 10743 ਆਫ਼ 2001 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥ 2002 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 9500 ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ।

(2) ਪੰਜਾਬ ਫਾਈਨੈਂਸੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਵੈਲਫੇਅਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਅਤੇ ਆਫੀਸਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 10 ਮਈ, 2002 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-10) ਅਤੇ 22 ਮਈ, 2002 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-11) ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੇ

Punjab Financial Corporation Employees Welfare 115
Association, Chandigarh and another v. Punjab
Financial Corporation and others (S.S. Saron, J.)

ਮਿਤੀ 29 ਮਈ, 2002 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ। ਜਿਸ ਦਾ ਅਸਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ - ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ) ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ 25% ਤੱਕ ਮਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ ਭੱਤਾ ਮਿਲਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ 15% ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਕਨਵੈਨੈਂਸ ਰੀ-ਇੰਬਰਸਮੈਂਟ 1 ਜੂਨ, 2002 ਤੋਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਡੀਕਲ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਏਮਜ਼ ਅਤੇ ਪੀਜੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਹਰੀ ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਇਲਾਜ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਸੀ। 1 ਜੂਨ, 2002। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਯਾਤਰਾ ਭੱਤਾ/ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਲਿਆ ਹੈ।

(3) ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਐਕਟ, 1951 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਮਾਮਲੇ "ਬੋਰਡ" ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਏ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਸੰਸਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ , - ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ ਦੇ ਐਂਟਰੀ ਨੰਬਰ 43 ਵਿੱਚ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿੱਤ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਰੋਤ ਭਾਰਤੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਬੈਂਕ (ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਬੈਂਕ - ਥੋੜ੍ਹੇ ਲਈ), ਸਮਾਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗ ਬੈਂਕ - ਥੋੜ੍ਹੇ ਲਈ) ਜਾਂ ਫਲੋਟਿੰਗ ਬਾਂਡ ਦੁਆਰਾ ਵਪਾਰਕ ਬੈਂਕਾਂ ਤੋਂ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸੰਵਿਧਾਨ i ਹੈ,

ਨਿਯਮ, ਕਾਰਜ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ। ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਆਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਭਰਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਿਰਲੇਖ 'ਇੰਮੋਲਿਊਮੈਂਟਸ' ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ/ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਣਯੋਗ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਨਖਾਹ ਭੱਤੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।

(4) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ /ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਾਲ 1978 ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ 25% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ ਭੱਤਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਲ 1984 ਤੋਂ ਆਵਾਜਾਈ ਭੱਤਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀ ਮੈਡੀਕਲ ਅਦਾਇਗੀ , 1961 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1961 - ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਗਮ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 10 ਮਈ, 2002 ਦੇ ਡੈਮੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੱਤਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-10) ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਲਿਆਏ ਜਾ ਰਹੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਵਣਜ ਵਿਭਾਗ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 3)। ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਨੂੰ ਹੋਈ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਬਾਰੇ ਕੈਬਨਿਟ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲੇ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੁਝ PSUs ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਊਂਟਰ ਪਾਰਟਸ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ, ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਅਰਧ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ, ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ

ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਮਰੁਤਬਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੈਬਨਿਟ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਪੀਐਸਯੂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਰਿਪੋਰਟ 21 ਮਈ, 2002 ਤੱਕ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ 'ਤੇ ਕੈਬਨਿਟ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਉਪ-ਕਮੇਟੀ ਹੈ। ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸਨ। 10 ਮਈ, 2002 ਦੇ ਡੈਮੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੱਤਰ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-10) ਦੇ ਅੱਗੇ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਤਨਖਾਹ, ਭੱਤਿਆਂ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 22 ਮਈ, 2002 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-11) ਦਾ ਇੱਕ ਮੀਮੋ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ PSUs ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਰਿਆਇਤਾਂ। ਉਕਤ ਮੈਮੋ ਰਾਹੀਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਰਿਸਪੋਂਡੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 10 ਮਈ, 1992 ਦੇ ਡੈਮੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੱਤਰ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-10) 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ। ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ/ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 10 ਮਈ, 2002 ਦੇ ਡੈਮੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੱਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ, ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ PSUs ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤਪੱਸਿਆ ਦੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ 26 ਮਈ, 2002 ਦੇ ਮੀਮੋ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-12) (ਅਨੈਕਸਰ) ਪੀ-10) ਅਤੇ ਮੀਮੋ ਮਿਤੀ 22 ਮਈ, 2002 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-11), ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 39 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਨੀਤੀ' ਵਿੱਚ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਡਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ, ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹਾਂ, ਪੈਨਸ਼ਨ, ਗਰੈਚੂਟੀ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਸੀਮਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ" ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਪਾਲਿਸੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਇਸ ਲਈ, ਸਥਿਤੀ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ 10 ਮਈ, 2002 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੱਤਰ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-10), ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ 22 ਮਈ, 2002 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-11) ਦੇ ਮੀਮੋ ਅਤੇ 26 ਮਈ ਦੇ ਮੀਮੋ ਦੇ> fbasis 'ਤੇ, ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ 2002 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-12), ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੇ 29 ਮਈ, 2002 ਨੂੰ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-12) ਇਸ ਦੇ ਐਨਕਲੇਜ਼ਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ

10 ਮਈ, 2002 ਦੇ ਡੀਓ ਪੱਤਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-10) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਉਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਏਗਾ। ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਖਾਸੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਉਸ ਰੈਟ ਅਲਾਉਂਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਸਿਕ ਤਨਖਾਹ ਦਾ 25 ਫੀਸਦੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਸਿਕ ਤਨਖਾਹ ਦਾ 15 ਫੀਸਦੀ ਮਿਲਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ 1

Punjab Financial Corporation Employees Welfare 117
Association, Chandigarh and another v. Punjab
Financial Corporation and others (S.S. Saron, J.)

ਜੂਨ, 2002 ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ ਭੱਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਰਕਾਰੀ ਪੈਟਰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਲਿਆ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੰਵੇਯੋਸ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ 1 ਜੂਨ, 2002 ਤੋਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਹੂਲਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਮੈਡੀਕਲ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗੀ। 1 ਜੂਨ, 2002 ਤੋਂ ਏਮਜ਼ ਅਤੇ ਪੀਜੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਹਰੀ ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਇਲਾਜ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ 250/- ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਇਨਡੋਰ ਇਲਾਜ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਜਿਸ ਲਈ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਬੰਧਨ) ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਏਮਜ਼ ਜਾਂ ਪੀਜੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਖਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

(6) ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਖਰੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ 1978 ਤੋਂ ਮਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ ਭੱਤਾ, 1984 ਤੋਂ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਭੱਤਾ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਡੀਕਲ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਭੱਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਣ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(7) ਜਵਾਬਦੇਹ - ਰਾਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕੈਬਨਿਟ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਰਾਜ ਦੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਵਿੱਤੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੁਝ ਫੈਸਲੇ ਲਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਤਨਖਾਹਾਂ, ਭੌਤਿਆਂ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ, ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਅਰਧ ਜਨਤਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਮਰੁਤਬਾ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸੀ

ਅਜਿਹੇ ਭੌਤਿਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਤਹਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਅਤੇ ਭੌਤਿਆਂ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਸਕੇਲਾਂ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਭੌਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਪਰ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ-1, ਭਾਗ-1 ਦੇ ਅੰਤਿਕਾ 7 ਦੇ ਨਿਯਮ 5.35 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਦੇ ਮੀਮੋ ਰਾਹੀਂ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਲੀਨਿਕਲ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ,

- ਮਿਤੀ 4 ਜੁਲਾਈ, 2001 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ ਜੇਕਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ 3 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ! **Government Houses** (ਜਨਰਲ ਪੂਲ) ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੂਲਜ਼, 1983। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੱਤੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨਤਾ ਹੈ।

(9) ਸ੍ਰੀ ਏ.ਕੇ. ਚੋਪੜਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਪਰਕਾਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਟੀਪੀਐਸ ਮਾਨ, ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨ (2001 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 10743) ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਭੱਤਿਆਂ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਹੈ। ਨਿਗਮ ਕੋਲ ਹੈ

ਇਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਪਛਾਣ। ਸ੍ਰੀ ਚੋਪੜਾ ਨੇ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸੁਪਰੀਟੈਂਡੈਂਸ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮਿਹਨਤਾਨਾ। ਉਸਨੇ ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ 2002 ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦਾ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿਕਾਸ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਲਾਹ ਲੈ ਕੇ, ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਿਰਫ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗ ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਪਯੁਕਤ ਹੈ।

Punjab Financial Corporation Employees Welfare 119
Association, Chandigarh and another v. Punjab
Financial Corporation and others (S.S. Saron, J.)

ਉਕਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੇ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜੋ ਕਿ 16 ਮਾਰਚ, 1961 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਿਗਮ ਦੇ ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 1961 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 65 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਅੰਤਿਕਾ। ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

ਅਤੇ II ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਤਿਕਾ II ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਭੱਤੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਰਾ 1 (i)(c) ਯਾਤਰਾ ਭੱਤੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ 28 ਜਨਵਰੀ, 1984 ਤੋਂ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਟੀ-1 ਦੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 66(2) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਿਆਇਤ, ਜਿਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 92 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਕਾ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡਾਕਟਰੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਐਕਟ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

(10) ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਸੀ.ਆਈ.ਐੱਮ.ਐਕਸ.ਮੁੰਜਾਲ, dle ! ਅਰਨੇ! ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਸਲਿਲ ਸਾਗਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ ਭੱਤਾ, ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਭੱਤਾ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਵਾਲ ਨੀਤੀਕਰਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 51% ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ। ਇਹ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਬਾਰੇ ਕੈਬਨਿਟ ਸਬ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਨੂੰ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ PSUs, ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਅਰਧ - ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਨਾ ਹੋਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(11) ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਵਾਨ ਲੀਕੋਨਸੀਡੇਰਾਟੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ : ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ। ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9, 23 ਅਤੇ 39 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

"9. ਪ੍ਰਬੰਧਨ: (1) ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਜਨਰਲ ਸੁਪਰਿਨਟੈਂਡੈਂਸ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ

ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

- (2) ਬੋਰਡ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਚੇਅਰਮੈਨ, ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਾਂ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ।"

"23. ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ।—ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ।"

"39. ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।—(1) ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮਾਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬੈਂਕ।

- (3) ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨੀਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ।

(2-ਏ) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਕਵੰਜਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

(2-B) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

- (4) ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 37-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਬੋਰਡ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਬੋਰਡ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ।"

(12) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1 ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 65, 66 ਅਤੇ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"65. ਅੰਤਿਕਾ I ਅਤੇ II ਦੀ ਵਰਤੋਂ

ਇਹਨਾਂ ਵਿਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਅੰਤਿਕਾ I ਅਤੇ II ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।"

"66. ਮਾਣ ਭੱਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਾਧਾ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਿਆਇਤਾਂ।

66 (1) ਉਹ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬੈਂਕਰਜ਼ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਣ ਭੱਤਾ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਾਧਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

66 (2) ਇੱਕ ਰਿਆਇਤ, ਜਿਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ।

92. ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਮੈਡੀਕਲ ਹਾਜ਼ਰੀ.

ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਕਾ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਹਾਜ਼ਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(13) ਪੈਰੂਬੇਕਪੋਰਸ! ਐਕਟ 1 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੀ ਅਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਹ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਜਾਂ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਟੇਟ ਫਾਇਨੈਂਸੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2000 (2000 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. 39) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 2000 ਦੇ ਉਕਤ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੰ. 39 ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 5 ਸਤੰਬਰ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 2000, ਧਾਰਾ 23 ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਜਿਹੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਬੋਰਡ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸਲਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਣਸੋਧਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿਕਾਸ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈ ਕੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗ ਬੈਂਕ ਨਾਲ

ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਮੁਨਾਸਿਬ ਹੈ

ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 16 ਮਾਰਚ, 1991 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਗਮ ਦੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(14) ਸਵਾਲ ਇਹ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਭੱਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(15) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਕੈਬਨਿਟ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਤੋਂ 10 ਮਈ, 2002 ਦੇ ਡੈਮੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੱਤਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-10) ਰਾਹੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਪੀ.ਐਸ.ਯੂ. ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਊਂਟਰ ਪਾਰਟਸ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ* ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ, ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਅਰਧ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ, ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਭਾਗਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ. ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ, ਭੱਤਿਆਂ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ .ਹੇਠਲੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਉੱਚੇ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ PSU ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਬਨਿਟ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਪੀਐਸਯੂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਲਣਾ ਰਿਪੋਰਟ 21 ਮਈ, 2002 ਤੱਕ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਵਣਜ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ, ਮਿਤੀ 22 ਮਈ, 2002 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ (ਅਨੈਕਚਰ ਪੀ-11) ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜਦੇ ਹੋਏ,

ਵਿੱਤ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ 26 ਮਈ, 2002 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-12) ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੂੰ, ਆਰਥਿਕਤਾ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤਪੱਸਿਆ ਦੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ। ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਤੋਂ 10 ਮਈ, 2002 ਦੇ ਡੈਮੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੱਤਰ (ਅਨੈਕਚਰ ਪੀ-10) ਦੇ ਨਾਲ 22 ਮਈ, 2002 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-11) ਦੇ ਮੀਮੋ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

“ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਟੇਟ ਫਾਈਨਾਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਜ਼ ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਬਾਰੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬਦ

ਜਾਂ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਭੱਤੇ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ: ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸੀਮਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਗ੍ਰੇਡਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ, ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਅਤੇ ਭੱਤੇ, ਪੈਨਸ਼ਨ, ਗਰੈਚੁਟੀ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੀਤੀਗਤ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 39 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਪਾਲਿਸੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਗਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ”

(16) ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਮਿਤੀ 26 ਮਈ, 2002 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-12) ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੀਮੋ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ 29 ਮਈ, 2002 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੇ 10 ਮਈ, 2002 ਦੇ ਡੈਮੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੱਤਰ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ ਪੀ-10) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ 29 ਮਈ, 2002 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-15) ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(17) ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

Punjab Financial Corporation Employees Welfare 125
Association, Chandigarh and another v. Punjab
Financial Corporation and others (S.S. Saron, J.)

ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ. ਰਾਕੇਸ਼ ਰਾਜਨ ਵੇਰਾ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, (1) ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਿਜਲੀ (ਸਪਲਾਈ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 78-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਲਈ ਪੈਰਾ ਮੈਟੀਰੀਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਕਟ. ਬਿਜਲੀ (ਸਪਲਾਈ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 78-ਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 78-ਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼।-(1) ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਜੇਕਰ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨੀਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ।”

(18) ਰਾਕੇਸ਼ ਰਾਜਨ ਵਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਲ ਦੀ ਪੈਨਲ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਜੂਨੀਅਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਪਰੇਟਰ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜੂਨੀਅਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸ਼ੀਅਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅੱਗੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੂਨੀਅਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸ਼ੀਅਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਸਾਲ 1984 ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਅਤੇ ਪੈਨਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 18 ਜੁਲਾਈ, 1988 ਨੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੂਨੀਅਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸੰਧਿਆ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਇਕ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੂਨੀਅਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਰਤੀ ਉਕਤ ਸੂਚਨਾ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਬਿਜਲੀ (ਸਪਲਾਈ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 78-ਏ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। 5 ਮਈ, 1989 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਕ ਹੋਰ ਸੂਚਨਾ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਨ। ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ 28 ਜੁਲਾਈ, 1989 ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੂਨੀਅਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ/ਜਜ਼ਬ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 78-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

“ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, 18 ਜੁਲਾਈ, 1988 ਅਤੇ 5 ਮਈ, 1989 ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਟਾਫ਼ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, S. 15 ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋਣ।”

XX	XX	XX<	XX	XX<
XX	XX	XX<	XX	XX<

“ . ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਨੀਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘੁਸਪੈਠ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬੋਰਡ ਦੇ।

(19) ਬਿਜਲੀ (ਸਪਲਾਈ) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 78-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਚਿਟ ਇੰਚਿਓਟੂਰਜਜ਼ਿਲਾਵਿਆਵਾਸਿਆਦਾਰੂ!ਲਾਸਿੰਘਮ ਏਪੀਐਸਈ ਬੋਰਡ (2) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਨਿਭਾਉਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 78-ਏ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਟੈਰਿਫ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

Ss ਵਿੱਚ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ. 49 ਅਤੇ 50(59)। ਪਰ ਨੀਤੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇਹ ਖੇਤਰ ਅਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਨੀਤੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ

Punjab Financial Corporation Employees Welfare 127

Association, Chandigarh and another v. Punjab

ਲਈ ਪ੍ਰਿਰਤ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਨੀਤੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਯੋਗ

Financial Corporation and others (S.S. Saron, J.) ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ,

ਬੋਰਡ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਤਾਲਮੇਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨੀਤੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਧੱਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ S. 78-A ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ S. 78-A ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, "ਇਸਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।" ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਵੀ ਸੀਮਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿਚ ਨਿਭਾਏਗੀ.....

(20) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ; "ਇਸਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ," ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਹਨ।

(21) ਬਿਜਲੀ (ਸਪਲਾਈ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 78-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੈਰਾ-ਮੈਟਰੀਆ ਹਨ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਬਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (3), ਨੇ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 82 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਮੁਨਾਸਬ ਸਨ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦਾ ਛੋਟਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 82 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸਨ। ਇਸਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੋ।

(22) ਬਨਾਮ ਐਚਪੀ ਫਾਈਨਾਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਸਟੇਟ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-6) ਨੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵਿਵਾਦ ਮੰਨਿਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39(1) ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ। ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਡੀਏ ਦੇ 20% ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਐਕਸ ਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਰਕਮ ਜਾਂ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ, ਜੋ ਵੀ ਘੱਟ ਸੀ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਦਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਕਸਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਾ ਨੀਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਗਾਤਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ 20% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਐਕਸਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੱਤਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਐਕਸਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਭੁਗਤਾਨ ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ 8.33% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਬਾਊਂਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੀਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਸਾਨ ਆਦਿ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮੁਢਲੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ ਪਰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੁੜ-ਸੰਬੰਧੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਟਾਫ਼ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ। ਇਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਐਕਸਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਭੁਗਤਾਨ, ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਭੱਤੇ

(23) ਐਕਸਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ; ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ 15 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇ 20% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਐਕਸਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਪਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ

ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੀਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਨੇ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਐਕਸਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ 20% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਐਕਸਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਸਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਭੁਗਤਾਨ ਇੱਕ ਵੱਖ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭੱਤਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 39 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਐਸ. ਆਰਐਫਸੀ ਐਕਟ, 1951 ਦਾ 39, ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

Punjab Financial Corporation Employees Welfare 129
Association, Chandigarh and another v. Punjab
Financial Corporation and others (S.S. Saron, J.)

'ਪਾਲਿਸੀ' ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਿੱਚ ਭੱਤੇ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ, ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ, ਪੈਨਸ਼ਨ, ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ (ਇੱਕ sic.) ਨੀਤੀਗਤ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ S. 39 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਨੀਤੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨੀਤੀ ਦੇ. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਸਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਭੁਗਤਾਨ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਰਡਰ, ਅਨੁਬੰਧ 7 ਮਿਤੀ 22 ਜੁਲਾਈ, 1987 ਅਤੇ ਅਨੁਬੰਧ 11 ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਅੱਗੇ ਹਦਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 1973 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ

ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਨਿਗਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਅੰਦਰ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਜੋਂ 1,000।

(24) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੱਤੇ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ ਭੱਤੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਹਨ, ਇੱਕ ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨੰਦ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (4) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ ਭੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੱਤੇ ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਮਕਾਨ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੱਤੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਰਿਆਇਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ- ਨਿਗਮ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ Jud 1 ਆਈਸੀਅਲ ਸਮੀਖਿਆ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 29 ਮਈ, 2002 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ (ਅਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-15) ਦੇ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਵਾਜਬਤਾ" ਜਿਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਤੱਤ ਹਨ ਭਾਵ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਰੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਤਾਂ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤਰਕਹੀਣ ਹੈ। . "ਪਰਵਰਸ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਗਲਤ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ

Punjab Financial Corporation Employees Welfare 130
Association, Chandigarh and another v. Punjab
Financial Corporation and others (S.S. Saron, J.)

ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ "ਤਰਕਰੀਣ" ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਆਈਟਮ ਨੰ. 333.41 ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ

ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਰਥਿਕਤਾ ਅਤੇ ਤਪੱਸਿਆ ਦੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਏਜੰਡਾ ਆਈਟਮ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 26 ਮਈ, 2002 ਦਾ ਮੀਮੋ (ਅਨੈਕਚਰ ਪੀ-11) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਤੋਂ 10 ਮਈ, 2002 ਦਾ ਡੈਮੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੱਤਰ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-10) ਅਤੇ ਮੀਮੋ, ਮਿਤੀ 26 ਮਈ, 2002 (ਅਨੈਕਚਰ ਪੀ-12) ਹਨ। ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ:

"26 ਮਈ, 2002 ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੰਬਰ ਬੀਡੀ/534/2002 ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਨੱਥੀ ਸਮੇਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਤਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਚੀਫ ਵੱਲੋਂ 10 ਮਈ, 2002 ਨੂੰ ਡੀਓ ਪੱਤਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ

Punjab Financial Corporation Employees Welfare 131
Association, Chandigarh and another v. Punjab
Financial Corporation and others (S.S. Saron, J.)

ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਏਗਾ:-
ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ:

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਮਲੇ ਦੇ
ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ
ਬਦਲਾਵ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ ਭੱਤਾ:

ਬੋਰਡ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਢਲੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ
25% ਐਚਆਰਏ ਅਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ
ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੂਲ ਤਨਖਾਹ ਦਾ 15% ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ
ਨੂੰ 1 ਜੂਨ, 2002 ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ HRA ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ
ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਪੈਟਰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਆਵਾਜਾਈ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ:

1 ਜੂਨ, 2002 ਤੋਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਕਨਵੈਨੈਂਸ ਰਿਮਬਰਸਮੈਂਟ ਨੂੰ ਬੰਦ
ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਹੂਲਤ
ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

ਸੀ.ਸੀ.ਏ

ਸਰਕਾਰੀ ਪੈਟਰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੈਡੀਕਲ ਅਦਾਇਗੀ:

ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗੀ।
AIIM.S ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਹਰੀ ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ
ਇਲਾਜ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ 250 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਅਤੇ PGI 1 ਜੂਨ, 2002 ਤੋਂ
ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਸਪਤਾਲ (ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ
ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਰਟ-ਲਿਸਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ) ਤੋਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਇਲਾਜ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦੇ
ਹਨ ਅਤੇ PGI ਜਾਂ AIIMS ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਖਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ
ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ।

TA/DA

ਟੀਏ/ਡੀਏ ਮਾਪਦੰਡ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਗੇ।

ਬੋਰਡ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ
ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇ।

(25) 29 ਮਈ, 2002 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-15) ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ
ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਤੋਂ ਸਿਰਫ 10 ਮਈ, 2002 ਦਾ ਡੀਓ ਖੱਤਰ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ ਪੀ-10) ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਾਕ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:•-

"ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਏਗਾ।"

(26) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮਿਹਨਤਾਨਾ। 1961 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 65,66 ਅਤੇ 92 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣਯੋਗ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੂੰ ਮੀਮੋ, ਮਿਤੀ 10 ਮਈ, 2002 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-10) ਨੂੰ ਸਟੈਂਡ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਨੀਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਨੀਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

(27) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸਲਿਲ ਸਾਗਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ, 2000 ਦੇ ਐਕਟ 39 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39(1), ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ। ਰਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 51% ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 39(2-ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਰਕਾਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਨੀਤੀ ਦੇ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 39(1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, "ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਹੋਵੇਗੀ," ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ; "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ," ਸੈਕਸ਼ਨ 39(2-ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨਾਲ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰਾਕੇਸ਼ ਰੰਜਨ ਬਨਾਮ (ਸੁਪਰਾ), ਚਿਤੌੜ ਜ਼ਿਲਾ ਵਿਵਸਾਯਾਦਰੁਲਾ ਸੰਘਮ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਪਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਹਨ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੀਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39(1) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ ਭੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39(2-ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹਕਾਰੀ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੀਤੀ ਜਾਂ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39(1) ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ

Punjab Financial Corporation Employees Welfare 133
Association, Chandigarh and another v. Punjab
Financial Corporation and others (S.S. Saron, J.)

ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਲਘੂ ਉਦਯੋਗ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਨਾਲ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 10 ਮਈ, 2002 ਦੇ ਆਪਣੇ ਡੈਮੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੱਤਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-10) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਮਾਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। . ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਰਥਾਤ ਡੈਮੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 10 ਮਈ, 2002 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ ਪੀ-10), ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 22 ਮਈ, 2002 (ਅਨੁਬੰਧ P-11) ਅਤੇ 29 ਮਈ, 2002 ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਬੋਰਡ ਦੇ ਫੈਸਲੇ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ P-15) ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, — ਆਈਟਮ ਨੰ. 333.41 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ।

(28) ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਥੀਓ ਬੋਰਡ, ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1951, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਅਤੇ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਊਸ ਰੈਂਟ ਅਲਾਊਂਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 10 ਮਈ, 2002 (ਅਨੇਕਸਰ ਪੀ-10), ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 22 ਮਈ, 2002 (ਅਨੇਕਸਰ ਪੀ-11) ਅਤੇ 29 ਮਈ, 2002 (ਅਨੇਕਸਰ ਪੀ-15) ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਆਈਟਮ ਨੰ. 333.41 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਵੀਐਮ ਜੈਨ ਅਤੇ ਅਮਰ ਦੱਤ ਜੇ. ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਹਿਮਗਿਰੀ ਵਪਾਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ

Crl. 2002 ਦਾ ਐਮ. 486/ਐਮ. ਏ

29 ਅਗਸਤ, 2003

ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ 1881 - ਐੱਸ. 9, 15 ਅਤੇ 16—ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੈੱਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਿੱਲ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਐਮਆਈ - ਇਲ-ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੈੱਕ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ-ਚੈੱਕਾਂ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ-ਚੈੱਕਾਂ 'ਤੇ ਮਿੱਲ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਬੈਂਕ ਦੀ—ਕਿਸੇ ਐਂਡੋਰਸਮੈਂਟ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਕਦੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਚੈੱਕਾਂ ਦਾ ਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ—ਬੈਂਕ ਨਾ ਤਾਂ ਚੈੱਕਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ—ਸੈਕਸ਼ਨ 138 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੈੱਕਾਂ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ—ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਤਾ ਜਾਂ ਇੱਕ , ਚੈੱਕ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸਮਰਥਨ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।